

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bulgari Carolina cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului

Antoci Alexandru xxxx, născut la xxx, originar și domiciliat în mun. xxx, str. xxx, ap. xx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.04.2019-02.05.2019;

Instanța de apel: 15.08.2019-20.11.2019;

Instanța de recurs: 25.05.2020– 12.11.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 mai 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Antoci Alexandru a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 1 (unu) an închisoare, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită lui Antoci Alexandru, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 2 (doi) ani.

A fost respinsă cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1425,02 lei din contul inculpatului, ca fiind neîntemeiată.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Antoci Alexandru, la data de 08.07.2018, în perioada de timp cuprinsă între orele 08:30 până la 09:00, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu Pațula Evghenii, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, aflându-se în fața băncii BC „Moldinconbank”, amplasată pe bd. xxxxxxx, folosindu-se de faptul că Casian Ion era în stare de ebrietate și a adormit pe scările din fața băncii, în

mod tainic i-au sustras din buzunar, un portmoneu în valoare de 160 lei, în care se aflau buletinul de identitate pe numele Casian Ion, bani în sumă 5000 lei și un card bancar emis de BC „Mobiasbancă” SA, după care cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 5160 lei.

Acțiunile lui Antoci Alexandru au fost încadrate în baza art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal „pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunar, săvârșită de două persoane”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Rodica Cornîci prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Antoci Alexandru Ilie să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. A încasa din contul inculpatului Antoci Alexandru cheltuielile judiciare în sumă de 1425,02 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară și alte cheltuieli.

- avocatul Victor Andrușceac în numele inculpatului Antoci Alexandru prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Antoci Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal în conformitate cu art. 364¹ Cod procedură penală, să fie stabilită o pedeapsă minimă.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- aplicarea art. 90 Cod penal în privința lui Antoci Alexandru este neîntemeiată, luând în considerare personalitatea lui și circumstanțele cauzei, în acest sens este necesar a fi menționat că, Antoci Alexandru Ilie anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, acestuia fiindu-i aplicate pedepse non-privative de libertate;

- cu toate că inculpatul și-a recunoscut vina în fața instanței de judecată, consideră că comportamentul acestuia după pedepsele aplicate anterior prin sentințe demonstrează faptul că, scopul pedepsei penale și anume corectarea condamnatului și prevenirea de a comite a unor noi infracțiuni nu a fost atins;

- nu a fost just individualizată pedeapsa;

- instanța de fond, prin sentința din 02 mai 2019 la aplicarea art. 90 Cod penal privința inculpatului Antoci Alexandru Ilie, i-a stabilit inculpatului o pedeapsă neîntemeiată, vădit prea blândă, ceea ce nu va duce la corectarea acestuia și nu va restabili echitatea socială;

- pedeapsa nu-și va atinge scopul de reeducare a inculpatului, acesta putând fi atins doar prin aplicarea față de el a unei pedepse private de libertate, prin izolarea lui temporară de societate, astfel că, instanța de judecată urma să stabilească în privința inculpatului o pedeapsă mai aspră și anume sub formă de închisoare, care va fi o pedeapsă proporțională infracțiunii comise și personalității inculpatului;

- este neîntemeiată sentința în ceea ce privește refuzul în satisfacerea solicitării acuzatorului de stat de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare în mărime de 1425,02 lei.

3.2. În motivarea cererii de apel, avocatul Victor Andrușceac a menționat că:

- la numirea pedepsei, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că Antoci Alexandru a recunoscut vina în infracțiunea care i-a fost incriminată, se căiește sincer de cele făptuite, a colaborat cu organul de urmărire penală și cu instanța de judecată pentru a stabili adevărul pe aceasta cauza penală, a dat declarații în cadrul procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, apelul declarat de avocatul Victor Andrușceac în numele inculpatului Antoci Alexandru împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 mai 2019 a fost respins ca fiind nefondat, iar apelul declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Centru, Rodica Cornîci împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 02 mai 2019, a fost admis, fiind casată parțial sentința, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Antoci Alexandru Ilie a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 27500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, instanța de fond verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364¹ Cod procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, a constatat că acțiunile inculpatului

Antoci Alexandru au fost corect calificate în conformitate cu prevederile art.192 alin. (2), lit. b) Cod penal, după semnele - pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunare, săvârșită de două persoane.

Instanța de fond a notat că, potrivit părții dispozitive a sentinței, instanța de fond l-a recunoscut pe Antoci Alexandru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2) Cod penal, fără a indica agravanta prevăzută la alin. (2), art. 192 Cod penal, care a fost constatată ca fiind dovedită în cadrul ședinței de judecată și anume lit. b) – „de două sau mai multe persoane”.

Instanța de apel a stabilit că, partea dispozitivă a sentinței nu corespunde părții descriptive în partea indicării calificativului agravant reglementat la lit. b), alin. (2) art. 192 Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Antoci Alexandru a recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, necerând administrarea de noi probe, a solicitat prin cerere scrisă personal, examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Instanța de apel cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit că acțiunile inculpatului Antoci Alexandru cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal – pungășia, adică acțiunea în scopul sustragerii bunurilor altei persoane din buzunar, săvârșită de două persoane.

Instanța de apel a menționat că, deși în partea descriptivă a sentinței instanța de fond a indicat că inculpatului Antoci Alexandru i se aplică pedeapsa sub formă de închisoare, fără amendă, în partea descriptivă a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de „amendă în mărime de 500 unități convenționale”.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a indicat că, acțiunile inculpatului Antoci Alexandru cuprind elementele constitutive ale infracțiunii art. 192 alin. (2), lit. b) Cod

penal, care în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod Penal se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”.

Instanța de apel a reținut noi limite la stabilirea pedepsei inculpatului, sub formă de până la 2 ani și 8 luni (1/3 din 4 ani și de la 412,5 unități convenționale (1/4 din 550 u.c) până la 1012,5 unități convenționale (1/4 din 1350 u.c).

S-a luat în considerare faptul că, infracțiunea săvârșită de inculpatul Antoci Alexandru face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, solicitând examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sincer s-a căit de cele comise, de prezența circumstanței atenuante căința sinceră, dar și de circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară și ținând cont de faptul că inculpatul are la întreținere doi copii minori, starea de sănătate a acestuia, aplicând inculpatului Antoci Alexandru Ilie pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal - pedeapsa penală sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 27500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a menționat că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Antoci Alexandru constituie o pedeapsă echitabilă în coraport cu circumstanțele cauzei și cu personalitatea inculpatului, instanța de apel apreciind că pedeapsa aplicată de prima instanță sub formă de 1 (unu) an închisoare este prea aspră în coraport cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, sincer s-a căit de cele comise, are la întreținere doi copii minori, starea de sănătate a acestuia.

Instanța de apel a menționat că, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, inculpatul Antoci Alexandru nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, și anume prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2016 în baza art. 186 alin. (2), lit. lit. c), d) Cod penal – pedeapsă sub formă de amendă; sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29

ianuarie 2015 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de apel a reținut că inculpatul anterior a fost judecat, fiindu-i aplicate pedepse penale non-privative de libertate, dar care s-au dovedit a fi ineficiente în vederea corectării inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei nu a fost atins, dânsul nu a făcut careva concluzii și nu a pășit pe calea corectării și reintegrării în societate.

Instanța de apel cu referire la motivarea instanței de fond care a concluzionat despre necesitatea suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpatul Antoci Alexandru în baza faptului că are la întreținere doi copii minori și starea de sănătatea a acestuia, a notat că aceste circumstanțe nu pot să susțină soluția instanței de fond referitor la modalitatea de executare a pedepsei, or, instanța de fond a omis să rețină faptul că inculpatul anterior a fost judecat, iar pedepsele penale aplicate anterior nu și-au atins scopul de corectare a inculpatului și de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni.

Instanța de apel a apreciat că prezența copiilor minori la întreținere și starea de sănătate a inculpatului nu sunt indici decisivi în a considera că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și de această dată, fără izolarea lui de societate, ceea ce nu constituie o măsură de pedeapsă echitabilă anume reieșind din personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a concluzionat că, scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea inculpatului de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal, având în vedere personalitatea inculpatului.

Instanța de apel a menținut soluția instanței de fond prin care s-a respins solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, or, cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat reprezintă cheltuieli obișnuite, suportate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, nefiind generate de comportamentul inculpatului pe durata urmăririi penale.

Instanța de apel a reținut că, cheltuielile solicitate de acuzatorul de stat nu sunt prevăzute la art. 227 Cod procedură penală, nefiind astfel temeinic de a stabili obligația de compensare a acestor cheltuieli în sarcina inculpatului. Or, normele legale reglementate la art. 227, 229 Cod procedură penală, nu prevăd în calitate de cheltuieli judiciare salariul procurorului, precum și cheltuielile pentru consumabile cum ar fi hârtie, copiator, etc.

Instanța de apel cu referire la Legea nr. 3 din 25.02.2016 „cu privire la procuratură” și Legea nr. 328 din 23.12.2013 „privind salarizarea judecătorilor și procurorilor”, a menționat că procurorii sunt remunerați din bugetul de stat, astfel că legislația procesual penală nu prevede compensarea salariului procurorului din contul inculpatului.

Instanța de apel a menționat că, cheltuielile judiciare pentru consumabile sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului, iar normele procesual penale nu prevăd expres achitarea din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare, care se constituie din cheltuieli pentru hârtie, copiator etc.

S-a respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Victor Andrușceac în interesele inculpatului Antoci Alexandru împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 02 mai 2019 prin care s-a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă minimă, Colegiul Penal în temeiul art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală.

Instanța de apel nu a reținut argumentele avocatului Victor Andrușceac în vederea stabilirii unei pedepse minime în privința inculpatului Antoci Alexandru și anume că acesta a recunoscut vina în infracțiunea care i-a fost incriminată, se căiește sincer de cele făptuite, a colaborat cu organul de urmărire penală și cu instanța de judecată pentru a stabili adevărul pe aceasta cauza penală, a dat declarații în cadrul procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, or, aceste circumstanțe au fost evaluate și reținute de către instanța de apel la stabilirea pedepsei penale în conformitate cu art. art. 75, 61 Cod penal.

Instanța de apel nu a stabilit în baza argumentelor invocate de avocatul Victor Andrușceac faptul că inculpatului Antoci Alexandru pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. (2), lit. b) Cod penal, urmează a-i fi stabilită o pedeapsă minimă, așa cum în privința acestuia a fost reținută circumstanța agravantă - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

5. Decizia instanței de apel din **20 noiembrie 2019**, pronunțată integral la **18 decembrie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Bulgari Carolina cu inculpatul, prin care invocând în calitate de temeuri prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)** Cod de procedură penală, au solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută hotărârea primei instanțe.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Bulgari Carolina cu inculpatul, au menționat că:

- decizia instanței de apel este contrară scopului procesului penal și anume alin. (2) art. 1 Cod de procedură penală care prevede că, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legală de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoana care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persona nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată;

- între timp condamnatul Antoci Alexandru a suferit un grav accident rutier în rezultatul căruia de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a Ministerul Sănătății și Protecției Sociale starea sănătății ultimului a fost încadrată în grad de dezabilitate, fapt confirmat prin certificat de încadrare în grad de xxxxx/nr: xxxxxxxx;

- instanța de apel eronat și neprobat a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată este una prea blândă și scopul legii penale nu va fi atins;

- instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și nu a luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea cauzei în fond.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Crijanovschi S., prin care a susținut dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 din Codul de procedură penală.

Reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când

instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei în privința inculpatului, pe motiv că pripit s-a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins fără aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Cu referire la temeiurile indicate de către recurent, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume ce ține de alegațiile, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei, Colegiul penal consideră, că acest temei de casare invocat nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului declarat.

Deși, în prezenta speță avocatul Bulgari Carolina cu inculpatul indică ca temei de casare pct.6 art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, însă în argumentarea recursului acesta nu a indicat clar asupra căror argumente esențiale nu s-a expus această instanță, din cele la care s-a referit în apelul declarat.

Totuși, verificând lucrările dosarului, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine soluția adoptată în prezenta speță.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus suficient în partea individualizării pedepsei și modului de executare a acesteia, astfel încât concluziile sale să conțină raționamente întemeiate asupra pedepsei aplicate inculpatului Antoci Alexandru.

Instanța de recurs remarcă, din textul deciziei atacate, faptul motivării de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală. Decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au determinat la casarea sentinței, astfel, instanța de apel expunându-se argumentat asupra imposibilității aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința lui Antoci Alexandru.

Cu referire la criticele invocate de recurent, precum că instanța de apel eronat și neprobat a ajuns la concluzia că pedeapsa aplicată este una prea blândă și scopul legii penale nu va fi atins, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru

inculpatul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Prin urmare, instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii penale. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Sanțiunea art. 192 alin.(2) lit. b) Cod penal, în baza căruia inculpatul Antoci Alexandru, a fost condamnat, prevede pedeapsa cu închisoare de până la 4 ani cu amendă în mărime de la 550 la 1350 unități convenționale. Această infracțiune, clasificându-se ca mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea acestei infracțiuni și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 185, Vol.I), beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Antoci Alexandru, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, deci noile limite pentru individualizarea pedepsei pentru infracțiunea prevăzută de art. 192 alin.(2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a reținut până la 2 ani și 8 luni (1/3 din 4 ani și de la 412,5 unități convenționale (1/4 din 550 u.c) până la 1012,5 unități convenționale (1/4 din 1350 u.c).

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Antoci Alexandru, a fost condamnat în baza art. 192 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 6 luni (șase) luni, închisoare, cu amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, nu se atestă

faptul incidenței acestora la prezenta speță, or, inculpatul Antoci Alexandru nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, și anume: prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 04 martie 2016 în baza art. 186 alin. (2), lit. c), d) Cod penal – pedeapsă sub formă de amendă; sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 ianuarie 2015 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal - pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității (f.d. 128-130; 132-133, Vol.I).

Colegiul penal menționează circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 alin. (1) lit.a) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, circumstanțe care au fost evaluate în procesul de individualizare a pedepsei, sub aspectul stabilirii modalității de executare a acesteia.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni (șase) luni, închisoare, cu amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. 192 alin.(2) lit. b) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, și prin urmare instanța de apel nu a comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul apărătorului cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea deciziei atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Antoci Alexandru, or, apărătorul nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 octombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a inculpatului Antoci Alexandru.

Colegiul penal notează că, instanța de apel și-a argumentat just concluziile sale, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale, în consecință impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bulgari Carolina cu inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința inculpatului *Antoci Alexandru xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda